

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 aprilie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 19 decembrie 2012 și deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013 și 04 decembrie 2013 de către partea vătămată Straton Ludmila și inculpatul

Straton Valerii Mihail, născut la 17 august 1969, originar din s.Bădiceni, r-nul Soroca și domiciliat în s.Tătărauca Nouă, r-nul Soroca.

Termenul examinării cauzei:

1. 13.11.2012 - 19.12.2012 - prima instanță,
2. 09.04.2013 - 19.06.2013 și 07.08.2013 - 04.12.2013
- instanța de apel,
3. 04.03.2014 - 09.04.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 19 decembrie 2013, Straton Valerii a fost condamnat în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal la 3 ani și 4 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Straton Valerii, la 03 octombrie 2012, în jurul orei 22.00, aflându-se împreună cu soția Straton Ludmila și copiii lor la domiciliul său din s.Tătărauca Nouă, r-nul Soroca, fiind sub influența băuturilor alcoolice, în urma unui conflict apărut între el și soție, manifestând față de aceasta violență psihică, exprimându-se cu cuvinte înjurioase și ofense în adresa ei, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.227/A din 30.10.2012, contuzia globului ocular drept cu ruptura subconjunctivală a sclerei, hemoftalm total, ce a dus la pierderea completă a vederii la ochiul drept și se califică ca vătămare corporală gravă.

3. Împotriva sentinței, la 29 martie 2013, a declarat apel partea vătămată, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, pe motiv că din cauza emoțiilor și a durerii pe care a suportat-o la acel moment, a declarat că soțul a lovit-o, pe când acesta doar a împins-o de la ce dînsa a căzut jos și în timpul căderii s-a lovit de colțul mesei, că inculpatul este unicul întreținător al familiei, în care cresc și se educă trei copii minori, dintre care unul este bolnav și necesită îngrijire permanentă, în legătură cu ce dînsa nu se poate angaja la serviciu.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013, apelul părții vătămate a fost respins ca depus peste termen.

Instanța de apel a conchis că apelul urmează a fi considerat ca depus peste termen, deoarece la 19.12.2012 părții vătămate i-a fost înmînată sub recipisă copia sentinței motivate, fiindu-i explicat modul și termenul de atac, iar apelul a fost depus de ultima la 19.03.2013, adică cu mult timp după data expirării termenului prevăzut de lege, astfel partea vătămată a omis termenul de 15 zile de declarare a apelului, prevăzut la art.402 alin.(1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța a constatat că partea vătămată, în cererea de apel nu a invocat nici un temei de întârziere a termenului de declarare a apelului și nu a adus careva argumente din care ar rezulta că întârzierea a avut loc din motive întemeiate, ce ar permite instanței, potrivit art.403 Cod de procedură penală, de a repune apelul în termen.

5. Împotriva sentinței, la 24 iunie 2013, a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, invocînd că dînsul nu a lovit-o pe partea vătămată, ci doar a împins-o pe aceasta, care a căzut jos și în timpul căderii s-a lovit de colțul mesei, că dînsul este unicul întreținător al familiei, în care cresc și se educă trei copii minori, dintre care unul este bolnav și necesită îngrijire permanentă.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2013, apelul inculpatului a fost respins ca depus peste termen.

Instanța de apel a menționat că apelul inculpatului este declarat peste termen, deoarece acestuia i-a fost înmînată copia sentinței motivate contra semnătură la 19.12.2012, fiindu-i explicat modul și termenul de atac, iar apelul a fost depus de ultimul la 24.06.2013, adică după expirarea termenului prevăzut la art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, astfel inculpatul a omis termenul de 15 zile de declarare a apelului.

De asemenea, instanța a constatat că inculpatul nu a invocat nici un temei de întârziere a termenului de declarare a apelului și nu a adus careva argumente din care ar rezulta că întârzierea a avut loc din motive întemeiate, care ar fi permis instanței de a repune apelul în termen, în temeiul art.403 Cod de procedură penală.

7. Hotărîrile judecătorești nominalizate sînt atacate cu recursuri ordinare de către partea vătămată L.Straton și inculpatul V.Straton care, fără a invoca vreun temei prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, în partea stabilirii pedepsei, prin care inculpatului să-i fie fixată o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea art.90 Cod penal, invocîndu-se repetat aceleași motive ca și la pct.3, 5 al prezentei decizii.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent și este în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului declarat în cazul cînd constată că acesta nu

corespunde după conținut cerințelor stipulate în art.430 Cod de procedură penală.

Articolul 430 Cod de procedură penală stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs ordinar, în special conținutul acesteia, inclusiv obligația recurentului de a indica temeiurile prevăzute de art.427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și explicarea problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Deoarece temeiurile de declarare a recursului ordinar sînt expres și limitativ prevăzute de lege, rezultă că motivarea acestuia trebuie să se refere numai la temeiurile cu tangență directă la textele de lege pe care se întemeiază.

Din conținutul recursurilor înaintate atît de partea vătămată L.Straton, cît și de inculpatul V.Straton, se constată că aceștia nu au respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art.430 pct.5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, neinvocînd nici un temei din cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, solicitînd casarea hotărîrilor judecătorești, rejudecare cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, cu suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă.

Însă, Colegiul penal consideră că acest temei nu poate fi preluat spre examinare la etapa recursului ordinar, deoarece instanța de apel a respins ambele apeluri ca depuse peste termen, astfel că fondul cauzei nu a fost obiect de judecare în instanța de apel, nu sînt trase concluzii referitor la vinovăția ori nevinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunii imputate, la aprecierea juridică a acțiunilor lui, precum și la măsura de pedeapsă aplicată acestuia, ceea ce la rîndul său limitează instanța de recurs ordinar de-a verifica legalitatea hotărîrii referitor la fondul cauzei.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrilor judecătorești, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art.429 și 430 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de partea vătămată L.Straton și inculpatul V.Straton și, potrivit legii, dispune inadmisibilitatea acestora, deoarece nu îndeplinesc cerințele de conținut.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de partea vătămată Straton ludmila și inculpatul Straton Valerii împotriva sentinței Judecătoriei Soroca din 19 decembrie 2012 și deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013 și 04 decembrie 2013, în cauză penală în privința lui Straton Valerii, pe motiv că nu îndeplinesc cerințele de conținut, prevăzute de art.429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, semnată la 10 aprilie 2014, pronunțată integral la 30 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu